

Socialdemokrater
för tro och solidaritet

Förbundskongress 2018: Motioner

Motioner A: Ett samhälle för alla	2
1. Åldersdiskriminering	2
2. Ny narkotikapolitik	3
3. Trygghet på härbärgen för hemlösa	6
4. Motverka hederskultur och hedersvåld	8
Motioner B: Internationell solidaritet	12
5. Skapa fred utan bruk av vapen	12
6. Stoppa alla kärnvapen	13
Motioner C: Hållbar utveckling	16
7. Vätterns vatten ett riksintresse	16
8. Vegetarisk mat för hållbarhet och inkludering	17

Motioner A: Ett samhälle för alla

1. Åldersdiskriminering

Av Monica Andersson. Lokalgruppen Troende Socialdemokrater i Nacka och Värmdö har upptagit motionen som egen.

Under en ganska lång tid har de politiska partierna i Sveriges Riksdag pratat om att vi ska arbeta en längre period av våra liv. Pensionsåldern har ändrats från 65 år till att omfatta ett intervall med 67 år som max. Nu förhandlas om att ändra intervallet så att det förskjuts uppåt ytterligare.

I nuvarande LAS § 32 och 33 står det att arbetsgivaren kan avskeda en anställd utan annat skäl än att denne uppnått 67 års ålder.

Vi kan inte se något som helst skäl till varför en anställd ska ha sämre anställningsskydd bara på grund av en viss ålder. Det kan inte uppfattas som något annat än åldersdiskriminering.

Motionens yrkande:

1. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att alla anställda oavsett ålder ska ha samma anställningsskydd i LAS.
2. Att motionen skickas vidare till Socialdemokraternas riksdagsgrupp.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 1

Föredragande: Thomas Strand.

Lagen om anställningsskydd (LAS) reglerar förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare. Den utgör bland annat ett skydd för godtyckliga uppsägningar. LAS reglerar också vad som gäller vid uppnådd pensionsålder. Du har idag rätt att vara kvar på jobbet till 67 års ålder enligt lagen om anställningsskydd. Om du kommer överens med din arbetsgivare så kan du jobba längre än så.

I december 2017 blev en politisk överenskommelse klar om bland annat en höjning av pensionsåldern i den allmänna pensionen. Följande förändringar ingår i denna överenskommelse:

- År 2020 höjs åldern för LAS till 68 års ålder. Är du född 1952 eller 1953 har du då rätt att vara kvar på jobbet till 68 års ålder enligt lagen om anställningsskydd.
- År 2023 höjs åldern för LAS till 69 års ålder. Är du född 1954 eller senare har du då rätt att vara kvar på jobbet till 69 års ålder enligt lagen om anställningsskydd.

Paragraferna 32 och 33 i LAS handlar om arbetstagares rätt att kvarstå i tjänst till och med utgången av den månad då han eller hon fyller 67 år. När pensionsöverenskommelsen som gjordes i december 2017 är beslutad kommer LAS att ändras i enlighet med det beslutet.

Det finns alltså idag ingen skillnad i anställningsskyddet beroende på ålder. Det är också rimligt att LAS anger hur länge du har laglig rätt att vara kvar på jobbet. Idag är den åldern 67 år, om inte du och din arbetsgivare kommit överens om att jobba längre. På sikt kommer den åldern att höjas till 69 år.

Det är också rimligt att det finns en slutpunkt. På så sätt blir det lediga jobb som unga personer kan ta. Pensionstiden är också en tid då man som äldre kan få ägna sig åt andra saker. I vissa yrken är det ganska naturligt att det finns en högsta åldersgräns. Arbetsgivaren och arbetstagaren kan som angetts tidigare komma överens om att man kan jobba kvar ytterligare något eller några år.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundskongressen besluta:

1. Att anse att-sats 1 besvarad.
2. Att avslå att-sats 2.

2. Ny narkotikapolitik

Av Ulf Wallin. Västsvenska distriktet har upptagit motionen som egen.

I dagsläget styrs narkotikapolitiken av Narkotikakonventionen, eller 1961 års allmänna narkotikakonvention, som är en konvention som antogs av Förenta nationerna 30 mars 1961 i New York och som trädde i kraft 13 december 1964. Sverige ratificerade konventionen i oktober 1964. År 2010 var 184 länder anslutna till konventionen. Konventionen ersatte den internationella opiumkonventionen från 1912.

Konventionen förpliktar de anslutna staterna att begränsa användningen av narkotika till endast medicinska och vetenskapliga ändamål.

Varje anslutet land får själv besluta om åtgärder mot narkotikamissbruk och påföljder för narkotikabrott men kan även införa strängare bestämmelser än det som anges som minimum i konventionen. I vissa länder såsom Kina, Saudiarabien, Malaysia, Singapore och Indonesien har de dödsstraff för narkotikabrott. Vid UNGASS 2016 fanns det krav att FN skulle legalisera cannabis. De kraven avvisades.

Konventionen reglerar endast klassiska narkotiska preparat, det vill säga opiater, cannabis och koka. Nyare substanser regleras av 1971 års psyko-tropkonvention. Med avseende på legala mekanismer kompletteras Narkotikakonventionen av 1988 års narkotikabrottskonvention. Dagens narkotikapolitik styrs av riksdagens beslut om ADNT-politiken och gäller fram till år 2020.

Narkotikaliberalerna i vissa länder och även riskkapitalister som George Soros agerar kraftfullt för en legalisering av cannabis med motivet att det har läkande effekter för smärta. Flera delstater i USA samt nyligen Uruguay har lagar bryter mot konventionen.

Samtidigt har produktionen av narkotiska preparat fått kritik för att vara en pådrivande effekt för miljöförstöringen. Produktionen av en enda planta av cannabis tar lika mycket energi som förbrukningen av 7 kylskåp under ett dygn. Än värre är den skövling som sker av regnskogen, som ses som världens lunga, för att drogligorna skall producera produkter för t.ex. till-verkningen av kokain och heroin.

Det finns även ett problem med överskrivningar av tabletter av läkare el-ler att tabletter används onödigt mycket. I Norge undviker man medicinering och använder i stället samtalsterapi eller liknande metoder för att rehabilitera ett missbruk.

Ett annat problem är att det finns ett motstånd till att medverka till sprut-utbyten med motiveringen att det minskar smittspridning av Hepatit C. Å andra sidan hävdas att svensk statistik är mera realistiskt än den andra stater redovisar.

Sverige står för en restriktiv narkotikapolitik, vilket bl.a. manifesterades vid konferensen Sverige Mot Narkotika i Eskilstuna, där myndigheter och politiker samt Drottning Silvia, medlem i Mentor, värnande den svenska modellen. Vid konferensen påvisades problem med hur olika länder både hantera och redovisar data kring missbruket av droger och att forsknings-resultat inte alltid har en evidens.

Dödligheten av narkotikamissbruk har under de senaste åren minskat runt om i Europa, samtidigt visar statistik att Sverige ligger kvar på en oförändrad hög nivå. Det hävdas dessutom att narkotikarelaterade dödsfall ökat kontinuerligt och dramatiskt i Sverige, under de senaste tre decennierna. En rad olika faktorer beskrivs påverka dödligheten, som direkt eller indirekt är orsakade av missbruk. Sjukdomar är en av faktorerna och bland narkotikamissbrukare tillhör injektionsmissbrukare den grupp som löper störst risk att drabbas av hälsoproblem i form av blodburna infektioner. Hepatit C är en vanligt förekommande infektion och den hiv-relaterade dödlighet är en väldokumenterad dödsorsak för denna grupp. I Göteborg och andra städer har en aktiv drogpolitisk lett till att man avstått från sprututbytesystemet.

Å andra sidan finns det motståndare till sprututbytesmetoden som hävdar att utdelning av sprutor har samma effekt som att man ger en alkoholist en flaska whisky gratis, man manifesterar den känsla missbrukaren har av att vara udda eller förnedrad och inte ser vägen till annat liv till följd av sitt beroende.

I USA har nu följderna av bruket av cannabis lett till att i delstaten Colorado har dödligheten av drogmisbrukare ökat, främst beroende på att de övergått till tyngre droger. Det kan på goda grunder även vara så att trafikolyckor beror på drogmisbruk efter som t.ex. effekterna av ett cannabisrus sitter i flera dagar efter seansen.

Svensk forskning på 1990-talet av Anna Fogelstad visar att cannabis i flera fall varit den avgörande orsaken till dödsfallet. I Norden har Island kunnat påvisa att landet genom aktiva insatser i stort sett nivilerat bruket av narkotika enligt Direktör Inga Dora Sigfusdóttir.

I Italien pågår sedan länge ett experiment med att man i San Patrignano, utanför Rimini, etablerat "Världen största rehabiliteringscenter" för narkomaner. I ett samhälle med 1500 personer rehabiliteras personer som frivilligt går in i ett 4-årigt vistande, där totalt rökförbud råder samt att man med olika samtalsmetoder och fungerade arbetsträning görs rehabiliterade för att återgå till ett drogfritt liv i vardagen. Ett liknande experiment pågår utanför Kristiansand i Norge.

Motionens yrkande:

1. Att den socialdemokratiska gruppen i riksdagen medverkar till att vården av missbrukare av narkotika får en mera medmänsklig rehabilitering än att använda förskrivningar av tabletter och utdelning av rena sprutor.
2. Att målet skall vara att det intas i arbetet för det program som skall gälla vid omprövningen av ADNT-politiken 2020.
3. Att förbundet i samverkan med tre distrikt anordnar regionala seminarier för att värna den restriktiva narkotikapolitiken.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 2

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson.

Motionen visar på ett stort engagemang och kunnande hos motionären. Förbundsstyrelsen har inte kompetens att bedöma vilka metoder som är mest lämpliga för vård och behandling. I det arbetet har vi stor tilltro till det arbete som Socialstyrelsen och Folkhälsoinstitutet gör utifrån nationella och internationella forskningsstudier.

Rekommendationerna för missbruksvården finns i de Nationella riktlinjerna. Där lyfter Socialstyrelsen särskilt fram att kommunerna och hälso- och sjukvården ska erbjuda insatsen Case Management-modeller som syftar till att samordna och se till att den enskilde får tillgång till adekvata vård- och stödinsatser. Samtidigt bör Socialtjänsten erbjuda anhöriga hjälp att hantera livet som anhörig/närstående till en person med missbruksproblem. Rekommendationerna har fått hög prioritet i Socialstyrelsens nationella riktlinjer.

Motionären skriver om medmänsklig behandling och rehabilitering. Det ska självklart vara den värdegrund som missbruksvården bygger på. Medmänsklig behandling handlar om så mycket mer än sprututbytesprogram och olika läkemedel. Att använda sig av Case Management och standardiserade bedömningsmetoder som t.ex. ASI som en del av behandling och utredning är ett sätt att säkerställa att den enskildes samtliga behov framkommer.

Vad gäller sprututbytesprogrammen finns det studier i vårt eget land som är positiva. Lagen om sprututbytesprogram har funnits i Sverige i över tio år och möjligheten för personer som injicerar droger att byta ut sprutor och kanyler finns på flera håll i

landet. Den 1 mars 2017 trädde en ny lag i kraft som syftar till att förbättra tillgången till sprututbyten för personer som injicerar droger. Sprututbyte bedöms vara effektivt för att bekämpa spridningen av smittsamma sjukdomar och rekommenderas av myndigheter i Sverige och internationellt.

Motionären hänvisar till att Göteborg och andra städer avstår sprututbytesprogram. Vad gäller Göteborg är det inte riktigt korrekt. Just i Västra Götaland pågår en stor förstudie. Verksamheten lokaliseras i närheten av sjukhusens infektionskliniker.

För oss socialdemokrater är jämlik hälsa viktigt att prioritera. Från myndigheternas sida understryks att för individen kan sprututbyte öka möjligheten till ett liv utan allvarliga eller dödliga infektionssjukdomar. För samhällets del handlar det om att öka förutsättningarna för en mer jämlik hälsa.

Mot denna bakgrund kan inte förbundsstyrelsen ställa sig bakom motionens att-sats 1 där tabletter och rena sprutor ställs mot medmänsklig rehabilitering. Vid förbundsårsmötet 2016 behandlades en motion från STS Stockholm Sydväst, som föreslog att en uppföljning och utvärdering ska göras av den svenska narkotikapolitiken, till stöd för de sämst ställda av dem som använder droger. Motionen ansågs besvarad med hänvisning till att de Nationella riktlinjer som kom våren 2015 måste få implementeras innan de utvärderas. Förbundsstyrelsen står fast vid det yttrandet. Därmed faller också att-sats 2.

Att-sats 3 handlar om att arrangera regionala seminarier för att värna den restriktiva narkotikapolitiken. Syftet ligger i linje med förslaget till politiska riktlinjer men vad gäller seminarieförslaget behandlades ett liknande förslag från samma motionär på förbundskongressen 2016 (då om alkoholfrågor) som avslogs med motiveringen att *"det arbetet passar mycket väl att genomföras av lokala grupper och distrikt som med sin lokalkännedom har mycket bättre förutsättningar att finna samarbetspartners i dessa frågor."* Till det kan anföras att det sannolikt får bättre effekt att på olika sätt verka för en generell välfärdspolitik som tar hänsyn till de mest utsatta, vilket också är i linje med förslaget till politiska riktlinjer och som har en särskild tillämpning inför valet 2018.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundskongressen besluta:

Att avslå motionen.

3. Trygghet på härbärgen för hemlösa

Av Hans Olof Johansson.

Det är viktigt att lyfta frågan om villkoren för utsatta grupper. Texten nedan är skriven av Helena Holthagen, en person med stor erfarenhet av hur härbärgen fungerar. Jag står bakom den helhjärtat och sänder den därför som motion till förbundskongressen.

Sen 1992 har jag sett att socialtjänsten blandar hemlösa icke-missbrukare på samma boenden som hemlösa missbrukare.

Det räcker väl med helvetet att vara bostadslös/hemlös? Då vill man inte ha missbrukare in på livet också! Socialtjänsterna bör inte göra människor sjukare. Bland hemlösa är det vanligt med psykisk ohälsa, vars symptom ofta förvärras i samband med droganvändning. Bland annat med hyperaktivitet, våldsamhet och ångest som bieffekter. Visste ni exempelvis att cannabis kan framkalla schizofreni?

Det finns många skäl till att värna rätten till ett eget rum att kunna stänga om sig i. Om man ska bo med främmande människor, som alla har social problematik, ökar förstås riskerna att bli bestulen, för sömnen störd av allt från snarkningar till skrik eller rentav våld och övergrepp. Många hemlösa, inte minst kvinnor, väljer ofta hellre att sova under hemska förhållanden i trappuppgångar eller utomhus, även i minusgrader, eftersom det känns tryggare och bekvämare än de boenden som erbjuds.

Även de faktiska sängarna är idag ett problem. De är till exempel ofta ohälsosamt hårda.

Ingen myndighet har idag inspektion och kontroll på de ställen människor placeras på. Det behövs!

Motionens yrkande:

Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att...

- a. det blir förbjudet för socialtjänsterna att ofrivilligt placera hemlösa icke-missbrukare på samma boenden som hemlösa med ett aktivt missbruk.
- b. samtliga härbärgen som finns i svenska kommuner åläggs att garantera människors möjligheter till ostörd sömn nattetid, och ökar möjligheterna till avskilda rum.
- c. samtliga härbärgen som finns i svenska kommuner åläggs att inför nolltolerans mot stölder och våld (även verbalt).
- d. frågan om kontrollmyndighet för härbärgen utreds.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 3

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson.

Hemlöshet är ett av de grövsta exemplen på när vårt gemensamma trygghetsnät inte håller måttet. Det är något vi måste bekämpa med full kraft och har varit en fråga som engagerat Socialdemokrater för tro och solidaritets medlemmar starkt. Det är en viktig uppgift för vårt förbund att fortsätta driva frågorna om att motverka hemlöshet och utestängning från bostadsmarknaden.

Det stora problemet i vårt land är att det inte finns tillräckligt med platser som möter det faktiska behovet av platser eller egna bostäder. Det har vi från förbundets och enskilda medlemmar och grupper sida lyft många gånger – i motioner och motionssvar, i debattartiklar och i praktiskt politiskt vardagsarbetet i de kommuner och församlingar vi är representerade.

Hemlöshet är en fråga som ägs av kommunerna och styrs av Socialtjänstlagen. Det pågår just nu en översyn av Socialtjänstlagen och det arbetet ska presenteras under hösten

För att stärka kommunernas arbete med akut hemlöshet föreslog regeringen i budgetpropositionen för 2018 medel i form av ett riktat bidrag på 25 miljoner kronor per år under perioden 2018–2021. Det är bra.

Precis som motionären lyfter har många hemlösa problem med stor psykisk ohälsa och eller missbruk. ”Vårdkedja” är en modell som syftar till att hemlösa personer ska få ett stabilt boende. Detta sker genom att behandla bakomliggande problematik och därefter erbjuda en egen bostad, i olika steg.

Vad gäller motionens att-satser är punkt a knappast genomförbar. Personal på härbärgen ska inte riskera att bryta mot lagen om de misslyckats att bedöma huruvida någon har missbruksproblem eller ej. ”Missbrukare” är också en term med en mycket vid förståelse. Socialtjänsterna får inte hantera människor per schablon enbart utifrån deras diagnoser eller besvär, utan bemötandet ska utgå från behov och situation.

Punkt b är ett förslag för värdigare boende som gagnar alla hemlösa oavsett situation, och går väl i linje med Socialdemokrater för tro och solidaritets generella hållning om att skapa förutsättningar för mänsklig värdighet.

Förbundsstyrelsen anser att Brottsbalkens lagstiftning om stöld och våld räcker. Därmed blir punkt c överflödigt, likaså punkt d. Kommunernas verksamhet kontrolleras redan av Socialstyrelsen, IVO, Barnombudsmannen m fl. myndigheter.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundskongressen besluta:

1. Att avslå punkt a.
2. Att bifalla punkt b.
3. Att anse punkterna c och d besvarade.

4. Motverka hederskultur och hedersvåld

Av lokalgruppen Solidaritet i Västerort. Distriktet i Stockholms stad har genom distriktsstyrelsen upptagit motionen som egen.

Det socialdemokratiska partiet vill ha ”en tioårig nationell strategi för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor, hedersrelaterat våld samt prostitution och människohandel”. Intentionen är bra. Mäns våld mot kvinnor måste bekämpas. Risken är bara att hedersrelaterat våld göms bakom en allmän kamp mot våld i nära relationer.

Det är väl känt att hedersvåldet skiljer sig från annat våld i nära relationer genom att det är en kollektiv våldshandling, riktad mot en enskild individ, ofta en ung kvinna, men inte alltför sällan även mot en ung man. Ungdomen ställs inför hot och våld från en hel familj eller släkt.

Kulmen på hedersvåldet är att unga kvinnan eller ibland den unga mannen blir mördad. Men ännu mer utbrett är att främst unga kvinnor får sina liv begränsade. De får inte ha några relationer utanför familjen, de måste gå direkt hem från skolan även när de går i gymnasiet. Unga kvinnor och män förs till det gamla hemlandet för att giftas bort med någon släkting eller annan ”bra person” som familjen valt ut.

Även små barn utsätts för hederskultur och främst små flickor tvingas tidigt in i en roll där de inte får vara barn utan mycket tidigt tvingas in i en mycket begränsad könsroll.

Sverige har länge underskattat vidden av hedersvåldet och hederskulturen. Först på senare år har opinion, politiker och myndigheter fått upp ögonen för att kanske 100 000 barn och unga människor får sitt liv begränsat genom hedersvåldet och hederskulturen.

Vi har alltså en stor grupp människor i Sverige som förvägras de demokratiska rättigheter vi anser självklara. Ett parallellsamhälle har uppstått där demokrati inte råder och där föräldrar, släkt och andra vuxna män och kvinnor uppträder som självpåtagna ”sedlighetspoliser” och utövar våld och förtryck mot de unga.

Vi har idag stora grupper med nyanlända människor från länder där hederskulturen dominerar får del av de demokratiska värderingar som råder i vårt land. Till exempel är äktenskapstvång ett brott enligt brottsbalken. Enligt FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna från 1948 är alla människors rätt till liv och frihet universella, bland annat kvinnors och mäns lika värde och rätten att gifta sig med vem man vill. Bland de ursprungliga undertecknarna fanns flera länder i Mellanöstern.

Kunskapen om detta är stor idag, men det behöver göras mycket mer operativt. Från Socialdemokrater för tro och solidaritet har det hittills varit bedövande tyst i denna fråga.

Motionens yrkande:

1. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet trycker på för att alla nyanlända skall få effektiv undervisning i att kvinnor och män är jämställda, att flickor har precis samma rätt som pojkar att röra sig ute i det offentliga rummet, att allt tvång i samband med äktenskap är förbjudet enligt lag.

2. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att barn, ungdomar och kvinnor och även män inte får sina liv instängda och begränsade av den förtryckande hederskulturen och hedersvåldet.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 4

Föredragande: Thomas Strand.

Våldet mot och kontrollen av kvinnor går flera tusen år tillbaka i tiden. Hederskulturens förtryckande syn på kvinnans dygd, på kvinnan som mannens ägodel, återfinns exempelvis redan i Gamla testamentets historieböcker. De återspeglar ett patriarkalt idéhistoriskt arv som vi alla har att förhålla oss till, också i modern tid.

Det är viktigt att vi är tydliga och konsekventa när vi pratar om heder. Annars sviker vi de utsatta kvinnorna. I debatten definieras "heder" ofta mycket snävt, som något som inte redan existerade i det svenska samhället utan som är importerat från andra kulturer. Detta sätt att resonera är inte adekvat. Varannan vecka mördas en svensk kvinna av sin partner, och besatthet av kontroll över kvinnan för att upprätthålla det egna anseendet är en mycket vanlig orsak till våldet.

Socialdemokrater för tro och solidaritet ser med största allvar på det patriarkala våldet mot kvinnor. Det är viktigt att bekämpa patriarkatet på ett sätt som sätter de utsatta i centrum. Vi ska stå på deras sida. Förbundsstyrelsens uttalande den 20 december 2017 (<http://trosolidaritet.se/6293-2/>) föreslår därför ett utökat och permanentat stöd till kvinnojourerna och en sanningskommission i #metoos kölvatten.

Riktat vi bara kritik mot en annan kultur, då sviker vi de många kvinnor som faller offer för svensk hederskultur. Det räcker inte heller med att se detta som en fråga om dåliga attityder som vi ska informera bort. Menar vi allvar med att agera mot hedern måste vi böttna i vår analys och inte hänfälla till symboliska utspel eller slagord.

Debatten berör sällan lägenhetsvåldet i finare stadsdelar, utan uppehåller sig oftast vid det våld och den kontroll som familjer med bakgrund i MENA-regionen riktar mot unga i familjen, unga som ofta står i ett mellanförskap. I utsatta områden är känslan av kontakt med det svenska samhället svag, och där samhällets närvaro är svag, växer sig andra strukturer starka. När enskilda familjer blir mer beroende av informella lokala nätverk än av den samhälleliga välfärden, kan de också utsättas för påtryckningar av konservativa patriarkala krafter inom dessa nätverk.

Därför måste kampen mot hedersvåld i förorten föras genom att öka samhällets närvaro i utsatta områden. Först då kan vi minska utsattheten för sådana

konservativa informella nätverk och familje- och klanstrukturer. Bara genom att skapa rättvisa möjligheter också ute i de mest utsatta områdena kan vi nå ut till de familjer vars tillvaro löper parallellt med samhället.

Socialdemokrater för tro och solidaritet är en aktiv röst mot patriarkatet i alla dess former, vilket inkluderar hedersvåld. Vi har även fört ett resonemang om dessa frågor i ett uttalande från förbundsstyrelseledamöterna Mariam Osman Sherifay och Adrian Kaba den 8 mars i år (<http://trosolidaritet.se/8-mars-angar-alla/>).

Idag görs det redan mycket för att motverka den sortens patriarkala värderingar som motionären avser. Regeringen har bland annat givit pengar till studieförbunden för att arbeta med att berätta för nyanlända om hur samhället fungerar vad gäller exempelvis värderingar i Sverige. Regeringen har även beslutat genomföra en flerårig satsning för att förebygga och bekämpa hedersrelaterat våld och förtryck. Satsningen omfattar åtgärder för 100 miljoner kronor 2018 samt 57 miljoner kronor årligen 2019–2020, och innefattar uppdrag till länsstyrelser och andra myndigheter, stöd till lokalt arbete samt till förebyggande verksamhet.

Skolan är ett särskilt viktigt fält i samhället i arbetet med dessa frågor. Skollagen och samtliga läroplaner uttrycker tydligt att förskolan och skolan har ett uppdrag att motverka traditionella könsmonster. Jämställdhet ska både gestaltas och förmedlas som ett grundläggande demokratiskt värde.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundskongressen besluta:

1. Att anse att-sats 1 besvarad.
2. Att bifalla att-sats 2.

Motioner B: Internationell solidaritet

5. Skapa fred utan bruk av vapen

Av lokalgruppen Socialdemokrater för tro och solidaritet Stockholm Sydväst. Distriktet i Stockholms stad har genom distriktsstyrelsen upptagit motionen som egen.

Sverige har, som medlem av FN, att leva upp till utvecklingsmålen i Agenda 2030! Där lyder delmål 16.1: Avsevärt minska alla former av våld och dödligt våld överallt.

I finansieringen av den svenska säkerhetspolitiken avsätts 53,8 miljarder (2018) till den militära delen. Det är en betydande anslagshöjning bara på något år.

Enligt vår uppfattning kan fred upprätthållas genom förebyggande åtgärder och avspänning. Några ökade anslag till denna del av det säkerhetspolitiska arbetet har riksdag och regering inte lämnat.

Ryssland uppfattas och utmålas i Sverige som en potentiell angripare. Mycket få svenskar uppfattar ryssar som fiender till oss. Den hotbild som målas upp, främst av militären och alliansens ledare, bygger på Rysslands agerande mot Ukraina som fräntagits Krim. I förlängningen projiceras ett hot mot de Baltiska staterna upp.

Sveriges försvar rustas nu för traditionellt militärt försvar. Det måste betraktas som både otidsenligt och verkningslöst. Dessutom agerar alliansens politiker för att vi ska ansluta vårt försvar till Nato. Ett med kärnvapen förstärkt försvar ökar risken att Sverige dras in i ett kärnvapenkrig.

Vi måste söka fred utan bruk av vapen. Väpnade konflikter måste avvärjas

- *För barnens skull*
Barnen är de som får lida allra mest och mest oförskyllt i väpnade konflikter. Vi ser det runtom i världen och vi vändas. Hur ska alla dessa barn kunna växa upp och leva goda liv?
- *För miljöns skull*
Miljöskadorna vid dagens krigföring är mycket stora. De kommer att påverka matproduktion och all annan produktion under lång tid. Hur klarar då folk livets uppehälle?
- *För vår överlevnad*
De militära insatser som nu står till buds, användande av atombomber, kemiska och biologiska stridsmedel, är ett hot mot vår överlevnad på denna Guds gröna jord.

Sverige måste skapa fortsatt fred genom

- *Goda grannförhållanden*
Goda grannar slår inte ihjäl varandra. De hjälper och stöder varandra, gläds i samvaron med varandra, planerar för en framtid i vänskap och gemenskap.
- *Avspänning och nedrustning*
Den militära upprustningen kräver oerhörda ekonomiska resurser. Uppbyggandet av

vänskapliga förbindelser skapar avspänning. Då denna kommit till stånd kan nedrustningen ta vid.

Den främsta försvarslinjen är vänskapliga grannförhållanden. Sådana åstadkoms i starka folkliga, kulturella och andra nätverk. Ekonomiska och vetenskapliga band av olika slag motverkar också aggressiva beteenden. Människor som samverkar i fredligt umgänge ser inga skäl att ta till vapen mot varandra!

Motionens yrkande:

1. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet kraftsamlar för att regering och riksdag antar ett fredsriktat program vars främsta punkter är
 - a. skapandet av ökade grannkontakter med främst Ryssland,
 - b. minskad militär upprustning följt av nedrustning.
2. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet kraftsamlar för att lokalgrupperna
 - a. stimulerar lokalsamhället som kommuner, kyrkor och andra organisationer att etablera kontakter på vänortsnivå med ryska motsvarigheter.
 - b. utvecklar nätverk på regional nivå för att etablera kontakter med ryska regioner, t.ex. genom utbyte på musikens, teaterns, sportens och kyrkornas områden.

Förbundsstyrelsen lämnar ett gemensamt yttrande till motion 5 och 6

6. Stoppa alla kärnvapen

Av Farshad Ardabili-Farshi. Lokalgruppen i Näsjö har upptagit motionen som egen.

I vår moderna historia har människorna visat en enorm påhittighet och uppfinningsrikedom då det gäller ha ihjäl annan människa. Att mörda ett flertal individer på kortast möjliga tid i krigshandlingar har varit ett mål för alla generaler och militärer. Olika vapensystem har gjort allt mördande mycket snabbare, enklare och effektivare. Att använda sig av massmords- och massförstörelsevapen har tyvärr förekommit och dessvärre, trots kunskaper och medvetenhet om konsekvenserna av användningen av dessa vapen, finns det inga garantier att sådana vapen inte kommer att användas i framtiden.

Men å andra sidan pågår ihärdigt arbetet att sätta stopp för användningen av dessa vapen. Vanliga människors gräsrotsarbete har gett positivt resultat och lett till stora förändringar i detta sammanhang. Då människor runt om i världen började engagera sig mot vapen av olika slag, trodde de inte att de skulle komma att lyckas. Men tron på den rätta idén var motivet och drivkraften bakom agerandet. 1972 förbjöd man biologiska stridsmedel, 1993 kom förbudet mot kemiska vapen, 1997 blev antipersonella minor förbjudna, 2008 kom turen till klustervapen. Arbetet mot krig och rustningar och för en internationell nedrustning har gamla anor i Sverige.

Den 7 juli 2017 valde 122 medlemsländer i FN:s generalförsamling att rösta fram ett avtal som förbjuder stater att utveckla, testa, producera, överföra, inneha, lagra, använda eller hota med att

använda kärnvapen. Det förbjuder också staterna att assistera, uppmuntra eller förmå någon att företa sig någon av dessa aktiviteter. Dessutom får staterna inte tillåta att kärnvapen stationeras eller uppställs på sitt territorium. Kärnvapenstaterna, och de flesta länder som ligger under USA:s kärnvapenparaply, valde att bojkotta förhandlingarna. I samband med förbudet mot klustervapen utövade USA stark press på sina allierade att inte delta i förhandlingarna eller skriva under avtalet, liknande det vi nu ser. Då 50 länder har ratificerat avtalet träder det i kraft och blir lagligt bindande för de länder som ratificerat det.

Då 2017-års Nobel Fredspristagare, ICAN, tillkännagavs var vår utrikesminister, Margot Wallström, bland de första som gladeligen gratulerade ICAN och visade sitt stöd för ICAN:s arbete. Hon vill att Sverige ska ta steget att sluta sig till de länder som vill ha ett internationellt förbud mot kärnvapen. Detta är den enda rätta vägen till en säkrare värld. En kärnvapenfri värld.

Motionens yrkande:

Att förbundskongressen ställer sig bakom Margot Wallströms linje att regeringen skriver under avtalet om förbud mot kärnvapen och att riksdagen ratificerar detta avtal snarast möjligt.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 5 och 6

Föredragande: Klas Corbelius.

Rysslands annektering av Krim är ett brott mot folkrätten och något som Socialdemokrater för tro och solidaritet tar starkt avstånd ifrån. Militära rustningar, påverkanskampanjer och provokativa övningar har ökat oron runt Östersjön. Därför är det nödvändigt att Sverige agerar på ett sätt som långsiktigt främjar säkerhet så att utvecklingen vänds till en fredsspiral.

Att gå med i Nato skulle ha motsatt effekt. Likaså att fördubbla försvarsanslaget vilket föreslagits av bl.a. Liberalernas Jan Björklund. Det senare måste ställas mot många andra angelägna behov.

Vi tror att fredsfrämjande insatser gör större nytta. Här har regeringen föredömligt satsat på t.ex. fredsdiplomater. Det är en bra början, men mycket mer måste göras för att bli bättre på medling och förebyggande. Vi vill även se mer av bistånd till organisationer som arbetar för demokrati, transparens och nedrustning i vårt närområde.

Sverige har en lång historia av att vara goda grannar, med mer än 200 år utan krig på svenskt territorium. Och även om vi stod utanför andra världskriget var gränserna öppna för såväl norska och danska motståndare till nazisterna som finska motståndare till Sovjet. Därför är alliansfriheten så viktig.

Precis som motion 5 anför tror vi att ökade, inte minskade, kontakter med Ryssland är vägen framåt. Redan idag finns exempel på svenska kommuner som har vänorter i Ryssland. Vi ser gärna att de blir många fler.

Kraftsamla är dock ett stort ord när det gäller lokalgruppernas verksamhet då vi är ett förbund med en stor bredd. Däremot uppmuntrar vi gärna till att arbeta lokalt för att utveckla kontakter och utbyten med Ryssland och lämnar därför ett förslag till beslut i samma anda som motionens, men något mjukare formulerat.

Vad gäller motion 6 om kärnvapenfrågan har vi tillsammans med de andra sidoorganisationerna (SSU, S-kvinnor, S-studenter och HBT-S) drivit på för att regeringen ska ratificera FN-konventionen om förbud av kärnvapen (<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/02rEJ/sverige-maste-saga-ja-till-karnvapenforbudet>).

Tilläggas kan att regeringen utreder vilka konsekvenser ett undertecknande kan få. Sannolikt skulle det försvåra ett medlemskap i Nato då kärnvapen ingår i dess militära strategi. Det ser vi som en välkommen bonus.

I skrivande stund pågår ratificeringsprocessen i ungefär samma takt som när FN förbjöd klustervapen. Låt oss göra den växande skaran av länder, bl.a. Palestina, sällskap. På så sätt blir hela Sverige en kärnvapenfri zon. Inte bara nu utan för alltid.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundskongressen besluta:

1. Att bifalla motion 5, att-sats 1.
2. Att uppmuntra lokalgrupperna att
 - a. stimulera lokalsamhället som kommuner, kyrkor och andra organisationer att etablera kontakter på vänortsnivå med ryska motsvarigheter.
 - b. utveckla nätverk på regional nivå för att etablera kontakter med ryska regioner, t.ex. genom utbyte på musikens, teaterns, sportens och kyrkornas områden.
3. Att bifalla motion 6.

Motioner C: Hållbar utveckling

7. Vätterns vatten ett riksintresse

Av Elisabeth Fransson Malm. Jönköpingsdistriktet har upptagit motionen som egen.

Planerna på gruvbrytning vid Norra Kärr i närheten av Gränna, Jönköpings kommun och delvis i Ödeshögs kommun, har väckt stora farhågor. Gruvbrytningen kommer farligt nära Vätterns vattenyta och risken för föroreningar är stor. Vättern försörjer idag cirka 250 000 människor med dricksvatten.

Provborrning tilläts i ett första skede. Då Högsta Förvaltningsdomstolen 2016 beslöt att inte tillåta gruvbolaget Tasman Metals att fortsätta provborrning i området med hänvisning till de känsliga naturområdena, bland annat UNESCO:s biosfärsområde Östra Vätterbranterna, trodde många att ärendet var avslutat. Regeringen har dock begärt en ny bedömning av Bergsstaten, den myndighet som ansvarar för gruvnäringen. En kompletterande ansökan om gruvbrytning har sedan lämnats in av gruvbolaget. Farhågor har på nytt väckts.

Bakgrunden till planerna på gruvbrytning är att de jordartsmetaller som förekommer i området bedöms som mycket värdefulla. I de ursprungliga planen skulle en yta på ca 140 hektar skalas bort och anrikningen av metallerna, som utgör mindre än en procent av jorden, sker med hjälp av giftiga syror och kemikalier. Avfallsprodukter ska sedan sedimenteras och lagras i dammar ungefär 1,5 km från sjön. Risken för att dessa avfallsprodukter och kemikalier kan läcka ut är inte obetydlig. Som ytterligare riskfaktor för Vätterns vattenkvalitet kan nämnas Försvarets provskjutningar som har pågått under en lång period.

Miljöbalkens övergripande mål är att främja en hållbar utveckling, men dricksvatten bedöms i lagstiftningen att inte vara av riksintresse. Om något är av riksintresse innebär det att hänsynen för just det området överväger andra bedömningar. Försvaret och Trafikverket är exempel på områden av riksintresse. VI har för övrigt i Sverige en lagstiftning som tar mycket stor hänsyn till gruvbolagens intressen, men där allmänhetens intressen inte väger lika tungt.

Rent dricksvatten kan vi inte klara oss utan.

Motionens yrkande:

Att Socialdemokrater för tro och solidaritet lokalt, regionalt och på riksplanet ska verka för att göra Vätterns vatten till ett riksintresse.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 7

Föredragande: Rafael Waters.

Frågan om gruvbrytning finns med i STS bonusbudget inför valrörelsen 2018. Det handlar då om att beskatta gruvnäringen så att de svenska naturtillgångarna ska

komma den svenska befolkningen till del (med referens till den norska oljefonden). Motionen spelar in i satsningen på vattenfrågor under valåret 2018 och går väl i linje med förbundets politik.

Hav och vattenmyndigheten har tidigare beslutat om 28 områden som riksintressen för vattenförsörjning. Av dessa inkluderas Jönköpings dricksvattenanläggningar Häggeberg och Brunstorp som båda tar ytvatten från Vättern. Det kan dock ifrågasättas varför inte en större del eller hela Vättern får ett ökat skydd som dricksvattentäkt. Förbundsstyrelsen vill därför yrka på bifall till motionen men föreslår en alternativ beslutspunkt som förtydligar att det rör sig om riksintresse för anläggningar för vattenanläggningar.

Förbunds kongressen kan inte ålägga distrikt och lokalföreningar att verka för en specifik fråga, men genom att förbunds nivån gör det, och genom att ett bifall sannolikt innebär att ambitionen tillförs de politiska riktlinjerna, omfattas dessa indirekt av beslutet.

Förbundsstyrelsen föreslår förbunds kongressen besluta:

Att Socialdemokrater för tro och solidaritet ska verka för att hela Vättern ska utgöra ett riksintresse för anläggningar för vattenförsörjning.

8. Vegetarisk mat för hållbarhet och inkludering

Av Ludvig Fablvik.

Socialdemokratin kan och bör vara en progressiv kraft, villig att gå före i frågor om rättvisa, solidaritet och välmående. Därför yrkade vi 2016 på att Socialdemokrater för tro och solidaritet skulle bli ett vegetariskt förbund som verkade för minskad köttkonsumtion. Argumenten emot var många, och det som fällde avgörandet för att röste ner motionen var att det fanns bättre sätt att öka hållbarhet och klimatvänlighet. Svaret blev något i stil med blaha blaha. Och vad har hänt i förbundets kosthållning på offentliga evenemang och interna nationella möten? Så vitt jag förstått: ingenting.

Jag tror att faktiska restriktioner i vår representationspolicy är nödvändiga för att nå en konkret förändring. De senaste två åren tyder på att så faktiskt är fallet, även inom STS.

Flertalet partipolitiskt obundna organisationer har infört köttfria policies, medan vi som vill gå i bränschen för klimat- och miljömedvetenhet samt global rättvisa ännu inte visat i handling att vi faktiskt tänker börja med oss själva.

Denna motion handlar självklart inte om att reglera vad STS:s medlemmar äter privat, utan om att skapa en representativ representationspolicy som visar att vi både säger och gör. Att vi förstår

att den globala köttkonsumtionen måste minska om agenda 2030 ska kunna nås, och att vi menar det.

Vi blir också en mer inkluderande organisation med enbart vegetarisk kost. Många av våra medlemmar (och personer vi vill ska bli medlemmar) äter kost med olika slags köttrestriktioner, bland annat av religiösa skäl. Serverar vi samma vegetariska mat till alla uppfattas vi som mer tillmötesgående och inkluderande, och visar också att vi menar allvar med att vara ett multireligiöst förbund. Det ska inte vara norm-brytande att äta kosher, halal, enligt jainistisk tro eller annat där vegetariskt är den gemensamma nämnaren.

Köttproduktion idag innebär industriell produktion, transporter och djurhållning lämnar mycket övrigt att önska. Vi måste förändra våra levnadsvanor i Sverige.

Köttindustrins koldioxidutsläpp överträffar det totala koldioxidutsläppet från världens alla bilar, bussar, båtar och flygplan tillsammans. Ekologiskt, sopsortering och energisnålhet är marginella saker i relation till köttindustrins påverkan på klimatet. Det är en global rättvisefråga.

Uppgången ser ut att plana ut, men svenskarna har sedan 1990 ökat vår konsumtion av kött med 45 procent. Att servera kött alla dagar i veckan och ofta till varje mål är en historisk abnormitet som i Sverige idag är standard på de flesta håll, även inom offentlig sektor, även inom STS! Att i samband med evenemang och aktiviteter i Socialdemokrater för Tro och Solidaritet avstå från kött är en marginell uppoffring i förhållande till kött- och slakteriindustrins destruktiva framfart. Ett aktivt och tydligt ställningstagande i denna fråga från STS:s sida är också att betrakta som ett led i en långsiktig avdramatisering av vegetarianism och brytande av den starka köttnormen. Vi bör gå före, i partiet, i Sverige, i det internationella.

Dagens köttkultur har också negativa effekter på folkhälsan och på arbetsmiljön i produktionsländerna, som ofta är undermåliga.

Motionens yrkande:

1. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet på nationell nivå i normalfallet skall servera vegetarisk mat vid samtliga sina aktiviteter och evenemang, såsom förbundsstyrelsemöten, konferenser, kampanjarbete, kongresser, kurser och dylikt. Kött skall anses vara specialkost i de ovanliga men behjärtansvärda fall då kött är nödvändigt för välmående. Läkarintyg kan vara lämpligt.
2. Att (om kongressen väljer att bortse från djurs lidande och ovanstående att-sats avslås) STS formulerar en strikt alternativ kostpolicy som inte bidrar till mer CO2-utsläpp än motsvarande vegetarisk kost och som fungerar lika bra gentemot de större religionerna, samt att serverad kost under mandatperioden redovisas i verksamhetsberättelsen. Detta för att undvika att 2016 års borttrollande av frågan med fina ord om frigående lamm inte ska upprepas.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 8

Föredragande: Rafael Waters.

En liknande motion behandlades vid förbundsårsmötet 2016. Under årsmötet fördes en dialog med i frågan engagerade STS-medlemmar och denna ledde till ett kompromissförslag som antogs av årsmötet. De ursprungliga att-satserna avlogs då till förmån för följande att-sats: *”Att Socialdemokrater för tro och solidaritet ska ha som ambition att servera mat vid sina aktiviteter och evenemang som är klimatanpassad, hälsosam, producerad på ett ansvarsfullt sätt, samt är inkluderande och tar hänsyn till religiösa och kulturella olikheter.”*

Sedan årsmötet 2016 har åtta förbundsstyrelsemöten, ett Framtidsforum och en valkonferens genomförts. Vid merparten av tillfällena har vi anlitat någon av de cateringfirmor som Socialdemokraternas Hus har avtal med, och dessa firmor har en etisk kompass som är i linje med vårt årsmötesbeslut. Vid Framtidsforum och valkonferensen serverades uteslutande vegetarisk kost.

Förbundsstyrelsen anser sig alltså ha uppfyllt intentionerna i beslutet från 2016, men inser också att det går att göra mer. Det är vår avsikt att framöver tydligare låta vegetarisk kost utgöra norm vid förbundets arrangemang, men vill i likhet med 2016 påpeka att det finns exempel på köttproduktion som har positiva effekter på miljön (t.ex. naturbeteskött). Vi vill alltså inte dra det så långt som att göra vegetarisk kost obligatorisk.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundskongressen besluta:

Att avslå motionen.
